

РЕШЕНИЕ

№ 31949

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8580** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а АПК.

Образувано е по искова молба на С. П. В. за обявяване нищожността на решение № 8995/19.07.2024г. по адм.дело № 5146/2024г. на ВАС, Пето отделение (съгласно определение № 2697/17.03.2025г. по адм.дело № 1655/2025г. на ВАС, Пето отделение). Ищцата твърди, че решение № 8995/19.07.2024г. по адм.дело № 5146/2024г. на ВАС, Пето отделение, е нищожно, тъй като с него е потвърден нищожен акт – обжалваното пред ВАС решение на АССГ, което от своя страна е постановено по нищожен административен акт – Заповед № РД-15-111/05.05.2023г. издадена от ответника. Прави искане за обявяване нищожността на решението на ВАС.

Ответникът - обвързаната от силата на пресъдено нещо на решението страна – Началникът на Дирекция за национален строителен контрол, чрез своя пълномощник, оспорва иска.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.128а, ал.1 АПК, исковите за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд, могат да се подават безсрочно. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни актове. Според доктрината и съдебната практика нищожни са съдебни решения, които са постановени от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната дейност на съда, без да е спазена писмената форма за действителност, при напълно неразбираема воля на съда и неподписано решение

(Тълкувателно решение № 1 от 10.02.2012 г. на ВКС по т. д. № 1/2011 г., ОСГТК). Най-общо, за да доведе до нищожност, порокът трябва да е толкова съществен по вид и тежест, че да изключи въобще пораждането на правни последици от съдебния акт. Този признак обединява всички актове от категорията на нищожните, вкл. съдебните. За да е нищожно съдебното решение, то изцяло трябва да е лишено от законова опора, да не притежава качествените характеристики на валидно съдебно решение. Нищожността на съдебния акт предполага постановяването му от съдебен орган, функциониращ в ненадлежен състав или извън пределите на правораздавателната власт на съда. (Тълкувателно постановление № 1 от 29.09.2016 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2015 г., ОСГТК и ОСС на Първа и Втора колегия на ВАС).

В конкретния случай, предмет на делото е иск на С. П. В., за обявяване нищожността на решение № 8995/19.07.2024г. по адм.дело № 5146/2024г. на ВАС, Пето отделение.

От приетите писмени доказателства по делото, в това число и документите по приетото за полсужване адм.дело № 5054/2023г. на АССГ, 9 състав, ведно с приложенията, е видно, че оспореното решение на ВАС по адм.дело № 5146/2024г. на Пето отд., е постановено в производство образувано по касационна жалба на С. П. В., срещу решение № 1427/05.03.2024г. по адм.дело № 5054/2023г. на АССГ, 9 състав. Подаден е отговор на касационната жалба от ответника – началник на ДНСК. Жалбата е разгледана в открито съдебно заседание на 12.06.2024г., с участие на страните. След приключване на устните състезания по делото, е постановено оспореното решение № 8995/19.07.2024г. по адм.дело № 5146/2024г. на ВАС, Пето отделение. С решението е оставено в сила решение № 1427 от 05.03.2024г. по адм.дело № 5054/2023г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на С. П. В. срещу Заповед № РД-15-111/05.05.2023г. издадена от началника на ДНСК, с която на основание чл.122, ал.1 от ЗДСл., жалбоподателката е възстановена на длъжност „главен експерт“ в отдел „ПД“, дирекция „Правна“, с месторабота в ДНСК – Централно управление, на длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III младши, считано от 05.05.2023г.

Видно е, че решението (решение № 8995/19.07.2024г. по адм.дело № 5146/2024г. на ВАС) , чиято нищожност се претендира, е постановено в пределите на правораздавателната власт на Върховния административен съд съгласно чл. 208-228 АПК, подписано е от тричленен състав на съда, участвал в проведеното открито съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване, изготвено е в нормативно установената писмена форма и при ясно изразена и напълно разбираема воля на съда.

Конкретният довод на ищцата за нищожност на решението на ВАС е, че с него е оставено в сила нищожно решение на АССГ, с което от своя страна е отхвърлена жалба срещу нищожен административен акт. Въпросите за валидността на Заповед № РД-15-111/05.05.2023г. издадена от началника на ДНСК, както и на решение № 1427 от 05.03.2024г. по адм.дело № 5054/2023г. на АССГ, са решени в рамките на конкретно образуваното съдебното производство и при осъществения инстанционен контрол. Съобразно въведения в чл.159, т.6 от АПК принцип за непререшаемост на спор, разрешен с влязло в сила съдебно решение, повторно преразглеждане на въпроса относно валидността на административен акт и на съдебно решение, които вече са разгледани по реда на инстанционния контрол, е недопустимо.

По тези съображения наведения от ищцата довод за нищожност на съдебното решение е неоснователен. При служебната си проверка съдът също не установи пороци на оспорения съдебен акт водещи до извод за негова нищожност, поради което исковата молба на С. П. В., предявена на основание чл.128а АПК, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото право на разноси на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, но такива не следва да бъдат присъждани, тъй като не се претендират.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искова молба предявена от С. П. В., срещу Началника на Дирекция за национален строителен контрол, на основание чл.128а АПК за обявяване нищожността на решение № 8995/19.07.2024г. постановено по адм.дело № 5146/2024г. на Върховен административен съд, Пето отделение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: